

ՏԱՍՆ ԵՒ ՉՈՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 7 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մեջ:
Մեր հասցեն. Тифлисть. Редакция «Мшакъ».
Կամ. Tiflis. Rédaction «Mschak».

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերէն):
Յայտարարութիւն ընդունում է ամեն լեզուով:
Յայտարարութիւնները համար վճարում են
խրաքանչիւր բառին 2 կոպեկ:

„ՄՇԱԿ“ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ

ՆԵՐԿԱՅ 1886 ԹԻՒՆ

Հրատարակվում է Թիֆլիսում, շաբաթը երեք անգամ, նոյն դիրքով և նոյն պտղաբանագով: Մերը տասնութ ենք սեփական ՀՆՈՒԱԳՐՈՒՆԵՐ:
«ՄՇԱԿ» տարեկան գինը 10 ռուբլ է, 11 կամ 10 ամսվանը 9 ռուբլ, վեց ամսվանը 6 ռուբլ: Գրվել «ՄՇԱԿ» կարելի է ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ և պ. ՇԱՎԵՐԴՅԱՆԻ պալիցիոնում: ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆԸ գտնվում է Բարձրակի և Բազարի փողոցների անկիւնում, Փամաշելի տանը, № 12 բնակարանում: Ուղղակի մուտքը Բազարի փողոցից է, Բեմաշելիցայից Ուղղակի դիմաց:
ԱՐՏԱՍԱՀԱՄԱՆՑ «Մշակին» գրվելով կարելի է վճարել 25 ֆրանկանոց թղթագրամով:
Թիֆլիսում «ՄՇԱԿ» համարները հատով ծախվում են 7 կոպեկով պ. ՇԱՎԵՐԴՅԱՆԻ պալիցիոնում, պ. ՏԵՐ-ՅՈՒՎԵՓԵԱՆԻ ծխախոտի մագազինում (Կովկաս հիւրանոցի տակ) և պ. ԱԼԻՍՆՈՎԻ ծխախոտի մագազինում (Վորժնյակի արձանի դիմաց):
Յայտարարութիւնները, ամեն լեզուներով, ընդունվում են ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ և պ. ՇԱՎԵՐԴՅԱՆԻ մոտ: Յայտարարութիւնները խրաքանչիւր բառին վճարվում է 2 կոպեկ:
ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆԸ, բաց է ամեն օր, առաւօտեան 10 ժամից մինչև 2 ժամ կեսօրից յետոյ, բացի կիրակի օրերից:
Կայսերութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄՇԱԿ» գրվելու համար պէտք է գրել հետեւել հասցեով. ТИФЛИСЪ, Редакция газеты «МШАКЪ», такъ арташотահանդից. Tiflis, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».
Հասցեն փոխելու ժամանակ պէտք է ուղարկել խմբագրութեանը 28 կոպեկ կամ 4 հարկ 7 կոպեկանոց փոստային մարկա:

Խմբագիր-հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Армянская газета

«М Ш А К Ъ»

Принимаетъ объявленія на армянскомъ, русскомъ и иностранномъ языкахъ.
Плата за объявленія: 2 копейки со слова. Съ объявленій печатаемыхъ не менѣе десяти разъ, дѣлается скидка на половину.
Адресъ: ТИФЛИСЪ, редакция газ. «Мшакъ».

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Գիւղական կրեդիտի բացակայութիւնը.—Ներքին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ Նամակ խմբագրին. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Աստուծո՛ւն գարիա. Նամակ Թիւրքիայից. Արտաքին լուրեր.—ԽԱՆԻ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀՆՈՒԱԳՐՈՒՆԵՐ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ՏԵՂԵԿԱՅՈՑՑ:

ԳԻՒԳԱԿԱՆ ԿՐԵԴԻՏԻ ԲԱՅԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ

Հայը կարծես բացի վաճառականութիւնից ուրիշ ոչ մի գործնական պարագայունը չէ ուզում ձանաչել: Չը նայելով անտեսական ձգնաժամի, հազար և մի անաշուղտութիւնների, որ կրել է վերջին ժամանակ մեր վաճառականութիւնը, հայերը դարձնել կրկին հարստութեան ուրիշ աղբիւրների վրա, երկրի բնական հարստութիւնների մշակութեան վրա:

Հայերի արդիւնագործական գործունեութիւնը ամբողջապէս ամփոփվում է միմյանի քաղաքներում, իսկ զիւղը իր արդիւնաբերութեամբ մնում է անխնամ, զիւղական կեանքը, զիւղական անտեսական հարստութիւնները հայից անտես են առնվում:

Կրեդիտը, անուրանալի է, որ մի մեծ օժանդակիչ ոյժ է ամեն տեսակ արդիւնագործութեան, բայց մինչև այժմ հայերը իմացան իրագործել կրեդիտային հիմնարկութիւններ միմյանի քաղաքներում, ուրեմն օգտվում են այդ կրեդիտից միմյանի իրանց առևտրական գործունեութեան օժանդակելու համար:

Թիֆլիս քաղաքը ունի մի քանի կրեդիտային հաստատութիւններ, որոնց նպատա-

կըն է կրեդիտ ապ գլխավորապէս առևտրական դասակարգին, Բագուի մէջ կան նոյնպէս կրեդիտային հիմնարկութիւններ, Բաթումի մէջ մտածում են նոյնպէս բանկ հիմնել, նոյն դիտարութիւն ունեն և Գանձակում:

Իսկ զիւղը մնում է զուրկ որ և է կրեդիտային հիմնարկութիւններից:

Գեո. Մշակի՝ հրատարակման առաջին տարուց, 1872 թ-ից սկսած մենք մի շարք յօդուածներով մեր կարծիքն էինք յայտնել զիւղական փոխառու բանկերի հիմնարկութեան անհրաժեշտութեան մասին, նոյն տարվայ համարներում սպառըրկով և այդ տեսակ բանկերի օրինակելի կանօնադրութիւնը:

Բայց ահա տասն և չորս տարի է անցել այն ժամանակից,—և դարձեալ ոչինչ չը կատարվեցաւ այդ ուղղութեամբ մեր ընկած զիւղական արդիւնաբերութեանը օժանդակելու համար: Իսկ դրութիւնը այդ տասն և չորս տարվայ ընթացքում նոյնն է մնացել: Ինչպէս 1872 և 1873 թ-ին, այնպէս էլ այսօր, 1886 թ-ին, մենք անընդհատ նոյն գանդաւաններ ենք լսում և կարգում մեզ ուղարկվող թղթակցութիւնների մէջ: Ահա այդ գանդաւանները:

Մեր զիւղային վարելու ու ցանկը ժամանակ, զեռ սպասելով իր բերքի աշոգվելուն, առձեռն դրամի է կարօտ: Շատ անգամ նոյն իսկ ցանքի համար է նրան դրամ հարկաւոր,—և ահա նա ստիպված է զիւղ մեղ զիւղական օր և է վաշխառուին, որից մի յայտնի դումար է վերցնում ահագին տոկոսներով, որ շատ անգամ վճարել էլ անկարող է լինում և ստրկանում է վաշ-

խառուի ձեռքում, դառնում է ստրուկ իր սեփական պարտքի:

Գիւղական կրեդիտային փոխառու մի օր և է հիմնարկութիւն, որ զիւղացուն կրեդիտ մատակարարէր, բայց էժան կրեդիտայինքն աննշան և հեշտ վճարելի պրոցենտներով,—անհրաժեշտ է մեր զիւղական ընկած և անտանելի ծանր մասնաւոր կրեդիտի ապ ձեռքից արդիւնաբերութեան դրութիւնը բարձրացնելու համար:

Մենք չենք խօսում այստեղ զիւղական կրեդիտաբանական կրեդիտի մասին, որ հարկաւոր է հողային մեծ կալուածների համար, բայց խօսում ենք զիւղական մանր, էժան և կարճ-ժամանակայ կրեդիտի մասին, որ կարող են մատակարարել աշխատող զիւղացուն փոխառու-ինչպէսզիւղական զիւղական ընկերութիւնները, կամ զիւղական փոխառու բանկերը:

Առհասարակ մեզանում կրեդիտը իր նըպատակին չէ հասնում, իր իսկական զիւղը է խաղում, այն դերը չէ կատարում, որ նա պէտք է կատարի և որ կատարում է քաղաքակիրթ երկիրներում: Կրեդիտը մեզանում, թէ հողային, թէ կալուածական, թէ առևտրական քաղաքային կրեդիտական հիմնարկութիւններով՝ առհասարակ այնքան թանգ է, վերցվող պրոցենտները այնքան մեծ են, որ կրեդիտ վերցնող վերջի վերջը ճնշվում է իր փոխառած գումարների պրոցենտների տակ: Կրեդիտը պէտք է նըպատե փոխառուի գործունեութեանը և նրա ձեռնարկութիւնների ծաղկմանը և ոչ թէ մեռցնի նրա ձեռնարկութիւնները:

Իսկ դրա համար կրեդիտը պէտք է էժան լինի, փոքր տոկոսներով բաւականաւայ:

Մեզանում, ընդհակառակն, կրեդիտը ամենևին չէ յարմարեցնում իր պահանջած պրոցենտների չափը մեր երկրի ամեն հիմնարկութիւնից, ամեն ձեռնարկութիւնից ստացվող աննշան եկամուտին, աննշան արգիւնքին:

Այդ է պատճառը որ մեզանում ոչինչ չէ աջողվում և ամեն բան քանդվում է:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Սաթելէ, 10 ապրիլի

Ձեր պատուական լրագրի № 36 մէջ Բաթումի յօդուածագիրը ի միջի այլոց ընթերցանելիս տեղեկութիւն է ապրիս նաև մի խոտի արմատի մասին, որին կոչում է տաճիկերէն բիան (СОЛОДКОВЫЙ корень, réglisse), և յայտնում է թէ մեծ քանակութեամբ հաւաքում են այդ խոտի արմատից յայն զիւղականները Եւրասիայովի նահանգում և օրպէս թէ հայ վաճառականներից մի քանիսի փորձի համեմատ տեսնվել է որ Մարսէլում մեծ պահանջ կայ դրա մասին:

Այդ խոտի արմատը, որը հայերէն կոչվում է մատուտակ կամ քաղցր-մարախ, գտնվում է նաև մեր նահանգի Արգուինի շրջանի Սաւե-տ-Իմերքեւսկի կոչված բաժնում (участок) որտեղ այդ բոլոր կոչվում է ապթիլի: Կայ դրանից նաև Արգուիում, ձորոսի գետի եզրերին Թորգոմ դիւղի դիմաց, նմանապէս և այստեղ մեղ մօտիկ Արգուիումի շրջանում, որտեղ կոչում են միան պալի:

Այստեղ Շաթլիթի ժողովուրդը անձամբ չէ դրան. գործածում են իրեն զեղ հազի և կրճաքաւի դէմ: Եւ, ինչպէս հաւատացնում են, միշտ օգնում է Եւրասիայում են պարզ ջրով և թէյի պէս խմում են առանց շաքարի, որովհետև բնական քաղցր համ ունի, խմելուն քրտինք է յաջորդում և մաղձերը կակղանում են: Արմատի միջի գոյնը բաց դեղին է, իսկ ջուրը լինում է դեղնագոյն: Հոտ չունի, բայց քաղցրութիւնը բաւական ուժեղ է:

Յանկալի էր որ պ. յօդուածագիրը տեղեկացրած լինէր նաև թէ ինչ գիւղերով է ծախվում այդ արմատը, այն նպատակով որ գուցէ այս կողմերի խեղճ ժողովրդին էլ մի օր և է օգուտ ծագէր դրանից:

Գ. Վաթիկեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

«Հիւսիսային գործակալութիւնը» հեռագրում է մեղ ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ, ապրիլի 18-ից, որ հրատարակված են կանոններ անտառային կալուածների գնահատութեան մասին և այն անտառների վրա հսկողութեան մասին, որոնք դրա են զբաղակալական ազգական կալուածական բանկում:

«Новое Обозрѣніе» լրագիրը լսել է, որ Թիֆլիսի Առևտրական բանկի ակցիոններին ժողովում, որ այս օրերս կայացաւ, բանկի խորհուրդը առաջարկեց անցնել տարվայ հաշիւն դիւղէն գնէր չը տալ ակցիոններին, քանի որ այդ դիւղիկներին ամբողջ գումարը անցնում է 100 հազար ռուբլու գումարից, իսկ բանկը, ինչպէս երևում է, ձեւաներ է կրել իրան նշանաւոր գումարներ տարտ մնացած Միլիոնից, եղբայրների գործերի բարդելու պատճառով:

Մեղ գրում են ՆՈՐ-ՆԱՍԻՉԵՆԱՆԻՑ հետեւալը: «Այստեղ տարագրութեան համար պատրաստ է և մի ամից յետոյ անպատճառ կը տարազվի «Армянская поэзія въ лицѣ Рафаила Паткавяна» վերնագրով ուսուերէն բրօշուրը: Այդ գրքից մէջ, բացի մեր բանաստեղծի գրութեանից ըննադատութիւնից, ամերիկացի կը լինեն նրա ամենազիւտար տասնարկները ուսուերէն, արձակ ոճով (պրոզայով) թարգմանված»:

«Новое Обозрѣніе» լրագիրը լսել է, որ Թիֆլիսում յայտնվել է ձիերի սիրելիական ապլած կենդանիների ժանտախտը, որից սատկել են արդէն մեր քաղաքի ձիերը երկաթուղու (Կոնկայի) մի քանի ձիեր: Ասում են որ ձիերը երկաթուղու վարչութիւնը միջոցներ է գործ դնում այդ տարագրելի ակտի տարածմանը առաջն առնելու համար:

Ուրբաթ օր, ապրիլի 18-ին, պէտք է տեղի ունենար ԹԻՖԼԻՍԻ թատրոնում պ. Չեղի և օր. Ալիս Բարբիլի երկուրդ և վերջին կօնցերտը: Հասարակութիւնը, ինչպէս երևում է, շատ քաղաքաւոր կը լինէր թատրոնում, և ասում են որ գրեթէ բոլոր տեղերը բաւված էին: Բայց նոյն իսկ այն ժամանակ, ժամը 8-ին երկուրդն, երբ հասարակութիւնը, որը կատարուի որը ոտով շտապելով մտնում էին թատրոնի մուտքին,—յանկարծ լուր տարածվեցաւ թէ օրիորդ Ալիս Բարբիլ անակնկալ կերպով տկարանալով կօնցերտը յետ է գցվում: Նոյն կօնցերտը նշանակվեցաւ երկուշաբթի օր և կայացաւ էլ այդ օրը, այսինքն երէկ, ապրիլի 21-ին, և կրկին մեծ աջողութիւն ունեցաւ:

«Հիւսիսային գործակալութեան» միջնորդութեամբ ստացանք հետեւել հեռագրը ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳԻՑ, ապրիլի 18-ից: Այնտեղ հրամանադրել է, որ զիւղական ընտրողական ժողովներ պէտք է բացվեն հաշտարար դատարանների ձեռքով, իսկ սրանց բացակայութեամբ՝ հաշտարար միջնորդների ձեռքով, որոնք և առաջարկում են

